

Doncs bé, d'ençà que publico *Salubritat* han estat ja moltes les ocasions que, convenint-me, per mil raons, de no sostenir aquesta mena de diàlegs, n'he sortit, mercès a ella, airós i amb plena autoritat, recolzant-me en ella, bo i emprant la següent tornada: què no heu llegit allò que a la revista en diu En Tal?

Heus ací com exerceixo una coacció moral que, ultra indicar la necessitat de llegir la Revista, em permet de tallar l'enutjós i inútil diàleg.

Repartint-la gratuïtament n'exerceixo, a més, una altra que, repetim-ho, en recomanar la necessitat de llegir-la, investigant si la llegeixen, queda sumament reforçada.

Ara bé, les possibilitats de la revista serien infinites el dia que poguéssim obtenir que fos repartida per la major part dels metges de Catalunya i en la major part de pobles i viles de Catalunya; car sempre se li presenten, al metge, ocasions de combatre vells errors i prejudicis que minven la nostra autoritat i prestigi. Digueu-me si no és mil vegades preferible a sostenir discussions i inútils diàlegs, de sortir amb la *tornadeta*: què no heu llegit el que respecte el particular us diem des de la revista que us repartim?

Perquè cal tenir present que *Salubritat*, repartida gratuïtament i profusament, és el mitjà millor per fer profitoses companyes contra les diferents varietats del curanderisme; a favor de l'organització de mútues a subsidi metàl·lic elevat per risc de malaltia; per a pregonar la necessitat de la lliure elecció del metge; per a concretar i millorar les relacions econòmiques entre metge i client; per a fer eugènica, higiene social, familiar, individual, etc....

Cal per això comptar amb el major nombre possible de col·laboradors: que escriguin, que parteixin la revista i que s'imposin l'obligació de coaccionar als que han de llegir-la.

Fent-ho així, de mica en mica, amb persistència, anirem aconseguint els nostres propòsits.

Les dificultats d'ordre econòmic per a fer el gros tiratge que el seu profús repartiment comportaria, han d'ésser satisfetes per l'anunciant i pels subscriptors voluntaris que amb una altra llei de coaccions tots podrem aconseguir.

Els anuncis poden sufragar grosses despeses

tan aviat com la revista tingui una circulació no inferior a 50.000 exemplars, cosa fàcil i senzilla si tots hi posem el coll.

Per facilitar més la nostra obra, podem considerar l'anunci com de dues classes.

És indubtable que hi ha anuncis d'eficàcia limitada solament a la comarca o encontrada on radica l'anunciant; d'altres, en canvi, són igualment eficaços a tot arreu.

Els anuncis de la primera categoria podrien pagar, o ajudar a pagar, el nombre de revistes que necessités una determinada comarca o grup de pobles. Mancaria únicament que els metges d'aquests pobles o comarca comunicuessin a l'administració de la revista quins són els anunciants, i volguessin ajudar-la a obtenir-ne el permís d'inserció. Els altres anuncis, els generals—per anomenar-los així i distingir-los dels que sols tenen eficàcia en determinades contrades de Catalunya—podrien alleugerir el cost de les edicions comarcals, pagar les despeses generals de la publicació i deixar encara un sobrant per a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya. Afegiu-hi que cada un dels metges que s'interessin en la propagació de la Revista, podria trobar un tant per cent de clients que ajudarien la nostra obra pagant una subscripció equivalent al cost de dos o més exemplars, i veureu com, degudament organitzat, l'esforç editorial és relativament petit—malgrat tractar-se d'una colla de milers de pessetes cada mes, per cada número.—completament possible i factible, i com, sense despeses per part nostra, podrem aconseguir de demostrar la cohesió entre els metges de Catalunya, el nostre amor i preocupació per la professió i nodrir a la vegada la Caixa de Beneficència amb aportacions dignes, crescudes, ben guanyades i confessables.

Aquestes són, companys de les terres catalanes, les possibilitats que ofereix *Salubritat*—ja en marxa—si els nostres esforços en pro de la cultura popular, dels nostres interessos morals, econòmics i científics, i en benefici dels que companys nostres deixaren en difícils situacions econòmiques, són aplegats, i practicats amb la fe que cal, per tots els individus de la gran Comunitat Mèdica Catalana.

Penseu-hi, digueu-hi tots la vostra, i decidim-nos aviat a fer quelcom que demostrí que com a